

Съ тойзи образъ, каза, ще мя сякатъ
като единъ отъ тѣхъ; заминете вие
задъ тойзи подпорникъ (сайвантъ) и
чакайте“.

Най послѣ ся зачю хлопотъ на
малкѣ-тѣ врата; и вратарь-тѣ отвори
иavlѣко. Единъ разбойникъ прѣмина и
рѣче имъ шепнишкомъ: „пристигнахме
съ врѣмѧ“. Млого на добро врѣмѧ, от-
говори вратарь-тѣ съ нисъкъ гласъ,
бѫдете мирни и влѣсте синца. Влязохѫ
и седмина-та на двора, единъ слѣдъ
другій, въорѣжени съ ножеве, като и-
махѫ огънъ и факлы за да запалътъ
кулѣ-тѣ. А Кога влѣзе послѣдниятъ, вра-
таръ-тѣ заключи вратца-та, и даде
знакъ на скрыты-ты подъ сайванта, и
тїи ся впустихѫ върху замаяны-ты раз-
бойницы, а господаръ-тѣ пристигна и
той съдруженъ отъ орѣженосцы-ты
си и съ свѣщи. А злодѣйци-ти обез-
душени почти отъ страхъ, не можахѫ